

Noodkreet van de Palestijnen

Verenigde Naties buigen zich over de erkenning van Palestina als lidstaat

- ▶ Palestijnen vragen lidmaatschap VN
- ▶ Verenigde Staten dreigen met veto
- ▶ Het Vaticaan neemt een neutraal standpunt in

Jozefien VAN HUFFEL

Op 23 september overhandigde de Palestijnse president Abbas een brief aan secretaris-generaal Ban Ki-moon met het verzoek Palestina te erkennen als volwaardig lid van de Verenigde Naties. Vooraf probeerden onder meer Israël en de Verenigde Staten de Palestijnse leiders tegen te houden, maar die zetten door. Ze maakten duidelijk dat het lidmaatschap niet het doel was, maar een manier om de situatie te veranderen.

Ze zetten alvast iets in beweging. „Eindelijk wordt de discussie over de urgentie van de Palestijnse staat opnieuw op hoog niveau gevoerd”, reageert Brigitte Herremans, medewerker Midden-Oosten bij Broederlijk Delen en Pax Christi Vlaanderen. „Tege-lijk is het ontstellend hoe beleids-makers bang zijn van een Palestijnse staat. Of beter, hoe bang ze zijn om zich ervoor uit te spreken. Ook hier menen vele burgers nochtans dat een Palestijnse staat een noodzaak is, voor het wel-

Actievoerders in de Europese wijk in Brussel tonen een reusachtige Palestijnse vlag. © Imageglobe

zijn van Palestijnen en Israël's en voor de vrede in het algemeen.”

Ban Ki-moon speelde het verzoek door aan de Veiligheidsraad van de VN. Enkel als daar negen van de vijftien leden voor zijn én niemand een veto uitspreekt, gaat het naar de Algemene Vergadering. De VS dreigen echter hun veto te gebruiken en in elk geval

kan de procedure in de Veiligheidsraad lang aanslepen. Mocht het toch tot een stemming in de Algemene Raad komen, dan verwachten waarnemers dat België voor zal stemmen. In het federaal parlement bleef minister van Buitenlandse Zaken Vanackere voorlopig neutraal. „We willen een Palestijnse staat die lid is van de VN,

maar die moet de vrucht zijn van onderhandelingen”, zei hij.

Palestina is al jaren als entiteit waarnemer bij de VN. Sommigen vinden dat het beter mikt op een erkenning als niet-lidstaat. Ook het Vaticaan zetelt op die manier in de VN. Het mag deelnemen aan discussies, maar niet stemmen. Het Vaticaan zelf houdt zich

op de vlakte over de situatie. „We hebben er niets over te zeggen, al hebben we respect voor de visie van de VN”, reageert woordvoerder Federico Lombardi. CIDSE, de koepel van katholieke ontwikkelingsorganisaties, vindt het VN-initiatief een mogelijke weg naar waardigheid. „Het beëindigt de bezetting van de Palestijnse gebieden niet, maar het reikt de Palestijnen wel diplomatieke en juridische middelen aan om op te treden tegen schendingen van het internationaal humanitair recht en de mensenrechten.”

„De discussie wordt eindelijk opnieuw op hoog niveau gevoerd”

Begin oktober erkende de Raad van Europa, de mensenrechtenorganisatie van de Europese Unie, de Palestijnen als partner. UNESCO, de culturele poot van de VN, beslist wellicht aan het einde van de maand over het lidmaatschap van Palestina en ook met de Wereldhandelsorganisatie zijn gesprekken aan de gang. Palestina ziet elke aanvaarding als een stap naar internationale erkenning als staat. Het Kwartet voor Vrede (VN, VS, EU en Rusland) blijft echter het belang van onderhandelingen benadrukken.

‘Ze was een vrouw als een natuurkracht’

Wangari MAATHAI, de eerste Afrikaanse vrouw die de Nobelprijs voor de Vrede kreeg, sterft op 71-jarige leeftijd

Milieuactiviste, feministe, politica, professor, volksmenner. De Keniaanse biologe Wangari Maathai was het allemaal. Als eerste vrouw in Centraal- en Oost-Afrika behaalde ze in 1971 een doctoraatstitel. Veertig jaar later, in 2004, was ze de eerste Afrikaanse die de Nobelprijs voor de Vrede in ontvangst mocht nemen. Wangari Maathai stierf op 25 september in een ziekenhuis in Nairobi aan kanker. Ze kreeg een staatsbegrafenis en Kenia nam twee dagen nationale rouw in acht.

Maathai werd de Nobelprijs toegekend vanwege de verwezenlijkingen van haar Green Belt Movement. Die milieuorganisatie stichtte ze in 1977 om plattelandsvrouwen de kost te laten verdienen door bomen te planten. Uit gesprekken met vrouwen bleek immers dat zij zich vooral zorgen maakten over het gebrek aan brandhout, over armoede en over de slechte waterkwaliteit, die deels door de ontbossing werd veroorzaakt. Maathai bedacht een oplossing waarbij meerdere problemen tegelijk werden aangepakt. Sindsdien plantte de Green Belt Movement 45 miljoen bomen in Afrika. Wereldwijd kwamen er zelfs zeven miljard bomen, dankzij een samenwerking met de Verenigde Naties.

„Wangari was een vrouw als een natuurkracht”, zei Achim Steiner,

hoofd van het milieuprogramma van de VN, naar aanleiding van haar dood. „Ze was zoals de acacia-bomen in Afrika: sterk van karakter en in staat om de zwaarste omstandigheden te overleven.”

„Op de allereerste dag plantten we zeven bomen. Dat mag je niet vergeten”, zei Maathai in 2005 in een interview met het milieutijdschrift *Grist*. „Het was een proces, niet iets dat in één klap gebeurde. Veel belangrijker dan de bomen zelf is dat landelijke bevolkingsgroepen massaal in beweging kwamen. Ze organiseerden zich

Milieuactiviste Wangari Maathai. © KNA-Bild

en paktten lokale problemen aan om de levenskwaliteit te verbeteren. Op het toppunt waren er in Kenia zesduizend groepen van vrouwen die bomen plantten, zich ontwikkelden en nadachten over politieke kwesties. We werden een beweging die de democratie promoveert.”

Strijd tegen wanbeleid

Met de bekroning van Wangari Maathai verruimde het Nobelprijcomité de definitie van vrede: nooit eerder kreeg een milieu-activist de prijs. „Milieubescher- ming is een bijkomende weg naar vrede geworden”, zei voorzitter Ole Danbolt Mjøs bij de uitreiking. Maathai begreep het verband tussen milieu en mensenrechten, armoede en democratie en handelde naar dat inzicht.

Dat bracht haar overigens ook geregeld in aanvaring met de Keniaanse overheid. Ze besefte immers snel dat wanbeleid een van de oorzaken was van de problemen die de Green Belt Movement wilde aanpakken. Maathai: „Zelfs als ik stroomafwaarts alle bomen opnieuw plantte, verpestte de overheid de rivier zelf.”

Maathai's erfenis reikt tot in België. Met *Een miljoen bomen voor Vlaanderen en de tropen* voert de Vereniging voor Bos in Vlaanderen het Vlaamse luik uit van de campagne die Maathai met de VN

lanceerde. Het doel van de *Billion Tree Campaign* is nu om wereldwijd 14 miljard bomen te planten.

Begin oktober 2011 ging de Nobelprijs voor de vrede naar drie vrouwen die zich inzetten in

de strijd voor vrouwenrechten: de Liberiaanse presidente Ellen Johnson-Sirleaf, haar landgenote Leymah Gbowee en de 32-jarige Tawakkul Karman uit Jemen. (JWH)

Advertentie

Mijn Stannah Starla, de stijl die me bevalt, de teruggevonden vrijheid ...

Documentatie en gratis prijsofferte op

info@stannah.be

0800 95 950

www.stannah.be

Naam + Voornaam
Adres
Postcode Stad
Tel: E-mail

Stannah bvba, Poverstraat 94, 1731 Relegem

Stannah